

Bijvoegsel van de Haarlemsche Courant Anno 1856.

G. van den heer J. Bolk.

Eerste nummer van 't „Amersfoortsche Dagblad” uitgevers firma F. B. van Dítmar van Maandag 15 Mei 1899. Is opgehouden te verschijnen in Januari 1900.

G. van den Heer C. B. Kok.

Verslagen van de Betrokken Besturen.

- Jaarverslag 1899—1900 v/h. Friesch Genootschap te Leeuwarden.
 „ „ „ „ Stedelijk Museum te Alkmaar.
 „ „ „ v/d. Vereeniging „Die Haghe.”
 „ 1900 v/h. Prov. Museum in Drenthe.
 „ „ „ Museum van Oudheden te Groningen.
 „ „ „ West-Friesch Museum te Hoorn.
 „ „ der Commissie ter verzekering eener goede bewaring van gedenksiukken van geschiedenis en kunst te Nijmegen.
 „ „ v/d. Commissie van beheer over de verzameling van Geschied- en Oudheidkundige voorwerpen te 's Gravenhage.
 „ „ Edams Museum.
 „ „ Over het voorgevallene in de Gemeente verzameling (Utrecht).
 „ „ v/h. Rijksmuseum van Oudheden te Leiden.
 „ „ Koninklijk kabinet van munten, penningen, en gesneden steenen te 's Hage.
 „ „ Verslag van de toestand der Gemeente Amersfoort.
 „ 1900—1901 Verslag v. d. Vereeniging Oud-Dordrecht.
 Zesde jaarverslag van Nasporingen op het gebied der Nederlandsche krijgsgeschiedenis.

BIJLAGE I.

'n Amersfoortsche bedelpenning in 1798.

't Is 'n tijd van jammer en ellende. De lieve Fransche broeders, die ons in 1795 vrijheid en gelijkheid kwamen brengen, werden niet alleen op kosten der ingezetenen

van alles voorzien, doch eischten bovendien voor hunne humane tusschenkomst rijkelijk beloond te worden.

Het hongerende en slecht gekleede Fransche legercorps overstroomde het land. Hadden de menschen na eenigen tijd van parasietenleven uiterlijk en voorkomen van werkelijke soldaten verkregen, dan werden zij bij geheele afdeelingen door haveloozen nieuwen aanvoer uit Frankrijk vervangen. Vooral Amersfoort's ingezetenen hadden 't zwaar te verduren; achteruitgang, ja stilstand van handel en industrie, zware belasting, voortdurende inkwartiering van vreemde, dus onverschillige troepen is 't wonder, dat de ferme handwerksgezel door gebrek aan werk, de kleine neringdoende door afpersing te gronde ging? Om in het noodige onderhoud van gezin te voorzien, moest de hulp van meergegoeden ingeroepen, moest gebedeld worden. Het aantal bedelaars van beroep groeide door de slachtoffers van 't oogenblik schrikbarend aan. De concurrentie werd groot; natuurlijk gevolg hiervan was, dat de geslepen professionals op sluwe wijze van de algemeene ellende gingen gebruik maken om de goedgeefsche, goedzielige medebewoners treurige verhalen van achteruitgang en diepen nood op te disschen.

De openbare aanklager, de man, belast met opsporen van misdrijven en overtredingen, kon geen oog op de bedelende massa houden; er was kaf onder 't koren; de eerlijke bedelaars moesten beschermd worden. Noodzakelijk werd het, de laatste van de eerste door een zichtbaar teeken te onderscheiden. Zien we, hoe onze ijverige gemeente-ambtenaar een voorstel van die strekking bij de bevoegde macht indient:

Ordinaire Vergadering van het Provisioneel Gemeente Bestuur. Maandag den 26. Maart 1798. Propositie van den algemeene aanklager omtrent het bedelen, en resolutie dienaangaande.